

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 10 Iunie st. v.

Marfă măruntă: aceasta e nota caracteristică a lucrării noastre politice în cei din urmă câțiva ani.

Sub presiunea societății maghiare atât de intolerantă s'a produs încetul cu încetul o admirabilă unitate de vederi între toți Românii din țările coroanei ungare și înduioșarea te cuprinde, când vezi bunele dispozițiuni și rîvna de a jertfi la cărturării dela sate, fie preoți, fie dascăli ori notari, fie plugari fruntași în satul lor. Sub presiunea acestui spirit oamenii mai cu trecere s'au învățat a vorbi frumos, încât ești încântat de hotărîrea, cu care combat actuala stare de lucruri, mai ales când sîntem așa „între noi.” Unii dintre dînșii au chiar curajul opiniilor lor și nu se sfîșesc a combate și în public și a striga din toată puterea, că trebuie neapărat să facem ceva.

Dacă vrei însă să nu-ți perzi toate iluziunile, ferește-te și nu te uita în dosul culiselor, nu căuta la cele-ce fac oamenii care vorbesc atât de frumos. Nu este nici unul, care nu admira onestitatea, abnegațiunea și sentimentul de solidaritate, toți laudă rîvna cea bună și stimează pe cei-ce o au. Foarte mulți însă, desigur cei mai mulți se întreabă la tot pasul: „Was kof ich mir dafür?!”

Din toate aceste lucruri foarte frumoase, cel puțin deocamdată, nu rezultă nici un folos practic, care se poate calcula în valută austriacă.

E mult mai practic să vorbești pe cât se poate mai frumos ca alții și să cauți apoi de trebile tale, căci omul de rînd, „prostul” dela sate, te aude când vorbești, dar' nu are timpul convenit, ca să se lămurească și asupra faptelor tale. Ear' când el vine pe la oraș, îl apuci cu binele și-l ții mereu cald, ca să nu se recească, ci să plece încântat acasă.

Se mai întîmplă și aiurea asemenea lucruri, fiindcă din chiar firea sa omul este inclinat a căuta mai presus de toate de treburile sale, și nu din senin au ajuns oamenii la vorba: „Primum vivere, deinde philosophare.” La noi însă dimensiunile

sînt atât de mici, încât lucrul este el prin el ridicol.

Înțelegem ca cineva în vederea unui câștig, prin care își asigurază o situațiune splendidă pe toată viața, să-și pună în joc buna reputațiune și să renunțe la stima și la încrederea publică. Este unul dintre cei mai însemnați filosofi germani, care ne sfătuiesc să facem așa. Și nici că poate să fie ridicol omul, care urmează sfaturile acestui filosof.

Când vezi însă oameni, care pentru un câștig de câteva sute de floreni riscă încrederea, de care se bucură, e preste puțină să nu te cuprindă mila.

Îi vezi pe oameni dușmănindu-se între dînșii, îi vezi lucrând, ca să pună în conflict pe cei mai buni prieteni, făcînd chiar relațiunile sociale imposibile, și dacă cercezeți mai de aproape, te convingi, că e la mijloc un fleculeț de câteva sute de floreni câștigate și aceste cu multă sudoare.

Marfă măruntă!

Ridicolul devine însă un lucru serios, când ne dăm seamă, că certându-se astfel între dînșii, oamenii fac imposibilă ori-și-ce acțiune îndreptată spre asigurarea unor interese mari, care, calculate tot în valuta austriacă, reprezintă milioane.

În interesul acestei lucrări trebuie să se producă, în sfîrșit, un proces de selecțiune, și să se aleagă la o parte oamenii, care nu numai vorbesc frumos, dar' sînt totodată gata să și facă ceva.

Revistă politică.

Sibiu, 10 Iunie st. v.

Sesiunile parlamentare încep a se încheia. Parlamentul ungar se va încheia la 26 l. c. n. Singur parlamentul german, ale căruia ferii expiră în această lună, se va întruni Vineria viitoare într-o sesiune mai lungă.

Într'aceste încep a ești tot mai mult la iveală deosebiți pretendenți de tron. Se vorbește, că Don Carlos va fi așteptat în Bruxella și că acolo va conveni cu capii partidului său în scopul unei consultări asupra politice ce au să urmeze pe viitor. De asemenea se răspîndesc deosebite sciri despre călătoria principelui Carageorgevici la Constantinopol. Multe rapoarte

spun, că scopul călătoriei principelui la Constantinopol ar fi numai interesul de a copia tablouri din Bosfor, și apoi, că la Paris s'ar duce ear' numai ca să expună acolo tablourile sale. De altă parte se dice însă, că multe ciocniri dela granița Sârbiei au trebuit să se facă cu învoirea principelui, deoarece-ee acele ciocniri s'au pus la cale de bande spriginite de el însuși.

Din Zürich se scrie, că din cauza arestării a doi lăcătuși, cari se puseseră în grevă, s'au întîmplat acolo turburări de stradă. Precând gendarmii escortau pe unul din lăcătuși la tribunal, mulțimea începî să-l bombardeze cu petri. Gendarmii își descărcară armele: un om căzu mort, doi copii fură răniți. Lumea nevoind să se împrăscie și să facă loc gendarmilor, acestia atacară cu baioneta și într-o clipă curățiră piața. Consiliul comunal și guvernul au discutat măsurile ce trebuie să se iee pentru a reprimă asemenea turburări. Trupele sînt consemnate în căsărmi.

O deputațiune de liberali moderați englezi s'a prezentat la lord Hartington, pentru a-i cere să pună un candidat la Midlothian contra d-lui Gladstone. Hartington refușă, dîcînd, că nu vrea să dea un caracter personal luptei ce poartă contra bătrînelui om de stat.

Congresul național-bisericesc gr.-or.

Raport special al „Tribunei”.

Sedinta II dela 9/21 Iunie 1886.

Obiectele acestei sedințe au fost rapoartele secțiunilor verificatoare și alegerea comisiunilor permanente.

Sedința se deschide la oarele 11 1/2 înainte de amiază și, după autenticarea protocolului sedinței I, se pun la ordinea zilei rapoartele secțiunilor verificatoare.

La propunerea raportorului R. Patîța (secțiunea verificatoare I.) se verifică următorii deputați din eparchia Aradului: Ioan Groza, Iosif Suciu, Ieroteiu Beleş, Ignatiu Papp, Sigismund Popovici, Dr. Eugen Mocioni, Vincențiu Babeș, Nicolau Zigre, Zeno Mocioni, Teodor Fașie, Paul Fașie, Ioan P. Dessean, Ioan Beleş și Dimitriu Bonciu. Alegerea din cercul electoral preoteșc I fiind protestată și din cercul III mirenesc din oficiu dificultată, actele respective se transpun biroului congresual până la alegerea comisiunii verificatoare.

La propunerea raportorului Ignatiu Papp (secțiunea II) se verifică următorii deputați din diecesă Caransebeșului: Filaret Musta, Atanasiu Ioanovici, Ioan Popoviciu, Andreiu Ghidiu, A.

ce?!... Poate voia să-și spună, că banul de argint din anul trecut îl mai ține și acum! Este pus prelungă Visul Precestei, îl poartă tot cu el, și acum îl are deasupra inimii, în buzunarul ilecului.

— Tot nu ai uitat de an jocul frumos, îi dîse fata și ear' îi mai puse cu mîna ei rotundă un ban de argint în pîlărie. . .

Marin își pierdî tot rostul. Nu-i mai veni nici o vorbă pe buze. Nici să mulțumească de bani, nici să-și spună, că nu pentru bani s'a apropiat de ea, nimic, nimic în lume, se uita numai la ea cu sete, de gîndiai, că viața în-treagă nu s'ar sătura a o privi.

Ce fată frumoasă! . . .
Și fata ear' pieri ca o nălucă dinaintea ochilor lui. . . Ce vedenie! . . .

Marin ear' plecă să o caute. Și ear' abia o găsi, ca să o vadă puțin, apoi ear' se o piardă.

— Ea nu m'a uitat, așa își dîcea în sine Marin — căci îmi dîse, că tot nu ai uitat de un an jocul frumos, mă ține dar' în minte tocmăi precum nu am uitat-o nici eu.

Și Marin ear' luă banul de argint, ear' îl puse lîngă Visul Precestei să-și fie de noroc.

Așa se întîmplă asta ani de-a rîndul. Marin venia în toți anii la Moși, cu dor în inimă și se depărta și cu mai mult dor dela Moși. . .

Fata venia și ea să vadă călușerii cum

Bartolomeiu, Mich. Popoviciu, Filip Adam, Pavel Miulescu, Iuliu Petric, Dr. Alex. Mocioni, At. Ciomponeriu, Vladimir Spătariu, Ioan Roșu, George Szerb, Ioan Țeran, Coriolan Brediceanu, Ioan Bartolomeiu, Iosif Seracin, Ilie Curescu, Leontin Simonescu, Stefan Velovan, Sim. Moldovan, Petru Tisu și Lazar Roșculeț. Deputații aleși în cercurile electorale I și III preoteșci și din cele mirenesci IV, V, XVII și XIV nu se verifică și actele se transpun biroului până la constituirea comisiunii verificatoare.

La propunerea raportorului Coriolan Brediceanu (secțiunea III.) se verifică următorii deputați din archidieceasă: Nicolau Popea, Zach. Boiu, Romul de Crainic, Ioan Papiu, Nicanor Frateș, Sim. Popescu, Nicolau Cristea Dr. Il. Pușcariu, I. Petric, Iacob Bologa, Elie Măcelariu, Ioach. Fulea, Augustin Nicoră, Ambrosie Bêrsan, Dr. I. Pop, Rubin Patîța, P. Cosma, I. Slavici, N. Cosma, Eug. Brote, Mat. Voilean, Stefan Iosif, I. cav. de Pușcariu, Dr. Abs. Todea, I. Lengheru și Ioan Zaharia. Alegerile din cercurile mirenesci VIII și XIX sînt dificultate din oficiu.

Astfel presidiul declară de verificați 63 deputați și se constată, că congresul poate lua hotărîri valide.

Pentru consultare asupra alegerii biroului și a comisiunilor, sedința se suspendă la 12 1/2 oare. Redeschidîndu-se sedința se aleg următorii notari definitivi: Nic. Frateș, M. Voilean, Pomp. Piposiu, Ign. Papp, N. Zigrea, Ier. Beleş, Andr. Ghidiu, Cor. Brediceanu și St. Velovan.

După aceste presidiul prezintă hîrtia părintelui episcop I. Popasu, prin care acesta notifică, că aflîndu-se la băi pentru restaurarea sănătății sale, nu va pute participa la primele sedințe ale congresului. Se ia spre sciință.

Credențialele întrate dela deputații, Il., Duvlea, G. Feier, Dr. Iosif Gáll, Ioan Gall, Paul Rotariu și P. Opriș se păstrează la birou, până-ce se va organiza comisiunea verificatoare. Concediile cerute se dau deputaților Ioach. Fulea, Sim. Moldovan, Iuliu Petric, Spătariu, Stefan Iosif, Filip Adam; cererile de concediu ale d-lor Dr. Iosif Gáll și George Ioanovici rămân, până la verificarea acestora, neresolvate.

După-ce congresul hotărăse susținerea celor șese comisiuni permanente de mai nainte se aleg: în comisiunea verificatoare: deputații Mih. Popoviciu, Sigismund Popovici și Rubin Patîța;

în comisiunea organizatoare: Nicolau Popea, Ierot. Beleş, Part. Cosma, V. Babeș, Fil. Musta, I. cav. de Pușcariu, I. Lengheru, Dr. Ios. Gáll și I. Bartolomeiu;

în comisiunea bisericească: Z. Boiu, P. Chirilescu, I. Popoviciu, Iacob Bologa, Rubin,

joacă, îi plăcea mai ales să privească Hăteșana. Pentru-că o juca Marin, ori pentru-că era frumos acest joc? . . . Nimeni nu scie.

Marin strîns patru bani de arginți și veni și a cînta oară la Moși, nu pentru-ca să strîngă bani, nici chiar pentru banul de noroc, ci să vadă fata.

Nu o vedî însă, înzadar o căută zile de-a rîndul.

Marin se duse acasă cu inima întristată. De ce n'o fi venit fata? . . . A fost bolnavă, s'a mutat de pe locurile aceste, departe? . . . Ori poate s'a măritat? . . . Și când îi veni în minte această întrebare, se scutură în tot trupul. Îl cuprinsese nisce fiori, ca-și-cînd ar fi vedît moartea.

— Poate să vină la anul, atunci să o ved, așa se mîngîia Marin el pe el. . .

Și ce lung 'i-a fost lui acest an. . .

Înzadar trecî anul, căci ceea-ce aștepta Marin, nu mai veni, și poate nici nu o să mai vină. Umblă zile întregi în toate părțile Moșilor, însă fata, pe care o căuta, nu o vedea nicăiri.

— A murit, ori s'a măritat, dîcea Marin, și îi plîngea și sufletul și ochii.

Și chiar de nu ar fi murit, pentru el tot una e: dacă s'a măritat pentru el tot moartă e. . . Și dacă nici n'a murit, nici nu s'a măritat, ce-i folosește lui asta, când nu o mai vede. . . Tot moartă e!

Foița „Tribunei”.

Marin călușerul.

Schiță dela Moși.

(Urmare și fine.)

Se apropiau ear' Moșii. Vătavul îi spuse lui Marin să se gătească, că preste câteva zile vor poroi la drum spre București, căci sînt departe de aci Bucureștii, apoi e bine să ajungă cu o di două mai iute la Moși.

Marin se gîndia mult la aceea, ce să facă: să se ducă la Moși, ori să rămână? . . . Dacă se va duce, poate ear' va mai ved pe fata aceea, care 'i-a turburat sufletul acum e anul, și pe care acum se deprinse puțin să nu o mai doarească așa de mult. . . Dar' putea el să se stăpînească de a nu se mai duce, putea el să-și înăbușească dorul, ce-i stăpîna tot sufletul? . . . Nu!

Ajunse pentru a doua oară la Moși. Acum nu se mai miră așa mult de casele cele mari, nici de lumea multă ce era strînsă aici, pe aceste le mai vedî el. . . Acum avea el la ce să se gîndească.

Hora ear' se încinse, călușeri ca în ceata lui Mitrea vătavul, unde era și Marin, nu se găsia în toți Moșii. Lumea se strîngea ca la minune să-și vadă cum joacă. . .

Patia, Sigmund Popoviciu, Teodor Fașie, Eug. Mocioni, și I. Seracin;

în comisiunea școlară: Dr. Il. Pușcariu, P. Suciu, Pav. Miulescu, El. Măcelariu, I. Slavici, N. Zigre, Velovan, I. Roșu, V. Babeș;

în comisiunea financiară: I. Papiu, Groza M. Popovici, A. Nicoară, E. Brote, Dr. Al. Mocioni, G. Szerb, N. Zigre și Cimponeriu;

în comisiunea petiționară: Nic. Cristea, I. Groza, Ar. Bartolomei, Dr. Todea, A. Bărsan, Zeno Mocioni, Teod. Pap, I. Teran și Rădulescu.

Raportul presidial precum și rapoartele sin-guraticelor senatelor ale consistoriului metropolitan se transpun respectivelor comisiuni.

Ședința se ridică la 1³/₄ oare după amiazi. Proxima ședință se anunță pe Marți la 12 oare din zi, punându-se la ordinea zilei alegerea comisiunii speciale pentru cenzura raportului reprezentanței fundației lui Gojdu și raportul comisiunii verificatoare.

Voci asupra congresului național-bisericesc.

„Gazeta Transilvaniei“ dela 22 Iunie n. scrie următorul prim-articol:

„După o pauză foarte îndelungată s'a deschis în cele din urmă astăzi în 8. (20) Iunie congresul național-bisericesc al Metropolei greco-orientale române din Transilvania și Ungaria.

„Deși congresul se întrunește târziu și într'un timp neprevăzut în statutul organic, putem să resuflăm ceva mai ușor, căci mecanismul constituțional al bisericii, care părea că a stagnat cu totul, îl vedem punându-se ecarăși în mișcare.

„Mult mai ușor am resufla însă, dacă am avea convingerea, că în timpul îndelungat al stagnației s'a produs o reacțiune sănătoasă între aleșii bisericii. Veseli am fi și liniștiți am privi la viitor, dacă am fi convingși, că în sinul frunților bisericii române greco-orientale s'a săvârșit un fel de cristalizare, grupându-se toți căți sunt devotați în inima lor binelui obștesc în giurul marilor principii, ce pretind respectarea și apărarea libertății eclesiastice și o energică, armonioasă și zeloză conlucrare pentru ridicarea vașei bisericii și înaintarea puternică a scopurilor ei religioase, culturale și umanitare.

„Credem, că nimeni nu va fi surprins aflând, că după cele petrecute până acum în sinul bisericii nu putem nutri această convingere. În cesti din urmă cinci ani de zile am întâlnit multe nobile stăruințe, fapte și aspirațiuni în cercuri mai mici ale activității bisericesci; dar' aceste sporadice aparițiuni n'au putut ascunde dinaintea ochilor nostri stagnațiunea generală, de care a fost cuprinsă întreaga metropolă, în urma neajunsurilor conducerii superioare a treburilor bisericesci, a neînțelegerilor dintre frunții preoți și mireni, și în lipsa unui puternic motor în viața constituțională a bisericii.

„Nu numai odată ni s'a înfățișat tocmai în sferele mai înalte ale bisericii dureroasa privelise a rivalităților personale, cari făceau ca cei chemați a fi stâlpi și razimul vieții constituționale să se petreacă scumpul timp în lupte seci personale, în urmărirea unor vanitose preocupări individuale, scăpând din ochi marea țintă, cătră care trebuie să năvălească toți și care trebuie să unească pe toți.

„Nici că putem spera, că vor înceta aceste neajunsuri, pe cât timp aleșii bisericii vor fi stă-

pâniți mai mult de considerațiuni cătră una sau altă persoană influentă, de care fi leagă nisece interese trecătoare momentane și pe cât timp nu vor fi pătunși numai și numai de marile principii ale libertății și ale progresului în biserică.

„Nu va înceta răul în biserică, până-ce nu se vor uni toți fiii ei cei buni și devotați dumeșecilor ei scopuri, cu nobila decisiune, ca să-l stîrpească din rădăcină, abnegându-și ori-ce interese particulare.

„Se împlinesc 16 ani decând biserică română greco-orientală din Transilvania și Ungaria se bucură de așezăminte ei actuale constituționale, și în acest lung interval nu s'a aflat o mână de oameni, cari stabilind un program bisericesc corepunător scopurilor înalte, la care trebuie să țintească gândirea și lucrarea tuturor fiilor bisericii, să pună capăt neînțelegerilor și să creeze astfel un puternic stavilar în contra ori-cărei uneltiri dușmane.

„Ori-cât de gravă ar fi situațiunea bisericii în momentele de față, ea ar înceta de a mai fi amenințătoare, îndată-ce fiii ei s'ar grupa în giurul principiilor existenței sale, lăsând la o parte ori-ce considerațiuni personale, îndată-ce s'ar forma în sinul ei acel simbur sântos de sine stătător, care se îndrepteze întreaga activitate bisericescă și școlară pe calea cea adevărată și se deie spiritelor acel avânt nobil, fără de care viața în biserică ar amorți cu timpul de tot.

„În fata acestei mari cerințe nu putem avea o dorință mai ferbinte decăt, ca congresul, ce s'a întrunit ați în Sibiu, să fie la înălțimea santei sale misiuni și să apuce pe cărarea cea dreaptă, singură, care poate asigura existența bisericii și interesele de cultură ale poporului român!

„Românul“ din București dela 20 Iunie st. n. de asemenea se ocupă într'un prim-articol de congresul național-bisericesc gr.-or., ce s'a întrunit alaltăieri în Sibiu. Explicând fraților nostri de dincolo terenul de activitate și însemnătatea acestui congres pentru Românii de dincoace, „Românul“ își termină articolul astfel:

„Congresul, conform statutului organic, care este legea fundamentală a bisericii române ortodoxe de preste munți, are de a se întruni din trei în trei ani la 1/13 Octomvrie.

„În timpul din urmă această dispozițiune n'a mai fost respectată. Actualul congres trebuia să se întrunească încă la 1/13 Octomvrie 1884; el nu s'a putut însă întruni până acum, pe de o parte din cauza lipsei de energie a Metropolitului, pe de alta din cauza relei voințe a guvernului unguresc.

„Congresul se compune din 90 reprezentanți, câte 30 din fiecare eparchie și anume 20 mireni și 10 preoți. Această combinațiune este cea mai nimerită expresiune a parității, care trebuie să domnească între cele trei eparchii și totodată asigură elementului mirean preponderanța ca un corectiv contra unui eventual zel reacționar din partea preoților.

„Numai cu modul acesta biserică română ortodoxă de preste munți a fost adese o adevărată fortăreață, la adăpostul căreia Românul a putut să-și conserve naționalitatea și să înainteze pe calea culturii. Vitregile legi, ce Maghiarii au alcătuit continu dela 1868 încoace în paguba naționalităților, n'au mai lăsat Românilor alt teren

de activitate, decăt cel bisericesc. Școala, cel mai puternic mijloc pentru cultură, pentru Român nu poate exista ca școală națională, ci numai ca școală confesională. Numai în școala pusă sub scutul bisericii poate Românul să mai audă limba părinților sei și să învețe istoria neamului seu.

„Dar' tocmai pentru aceste cuvinte în timpul din urmă Maghiarii au început a ataca cu furie și această fortăreață. Autonomia bisericească garantată prin lege, statutul organic sancționat de însuși Împăratul Francisc Iosif, au fost adese-ori călcate în picioare spre a se deschide drumul puterii administrative în favorul ideii de maghiarizare.

„Nu-i vorba, că în mare parte răspunderea cade și asupra actualului cap al metropolei române de preste munți. Adeseori dînsul, în loc de a opune o puternică rezistență presiunilor ce veniau de sus, cum era în drept și dator, a preferit a trăi în bune relațiuni cu guvernul unguresc.

„Actualul congres este chemat acum să se pronunțe în privința celor petrecute în timp de cinci ani, decând nu s'a mai întrunit. Discuțiunea va fi fără îndoială de cea mai mare importanță, căci ea va desemna pentru viitor linia de purtare, ce biserică trebuie să observe în fața atitudinii din ce în ce mai vrășmașă a guvernului unguresc. Sperăm că reprezentanții congresului, în vederea pericolelor de care este amenințată naționalitatea română, vor să se emancipeze de sub influența intereselor egoiste, și cu toții împreună vor lucra pentru binele obștesc.

„Buna înțelegere și energia, va face în cele de pe urmă să triumfe adevărul, ori-cât de mari ar fi pedecile ce i-s'ar pune în cale. Aceste două lucruri sînt cu atât mai necesare pentru Românii de preste munți, cu cât Maghiarii, prin politica lor extremă naționalistă, din zi în zi tot mai mult se discreditează în fața lumii civilizate și își perd terenul de sub picioare.“

Legea pentru gloate.

„Budapesti Közlöny“ din 19 Iunie, publică legea pentru gloate, sancționată de Maiestatea Sa. O reproducem și noi în întreg cuprinsul ei:

§ 1.

Gloatele formează partea integrantă a puterii armate și ca atare sînt puse sub scutul dreptului internațional.

§ 2.

A face parte din gloate este dator fiecare cetățean al patriei, care se găsește apt pentru serviciul militar preste tot sau în special pentru serviciul în gloate și nu face parte din armata comună (marină sau rezerva de întregire [Ersatzreserve]) nici din instituțiunea de honveđi dela începutul celui an, în care a împlinit al 19-lea an din viață până la finea anului, în care trece de etatea de 42 ani. Acel cetățean al patriei, care după art. de lege XL, § 20 din 1868 a intrat ca voluntar în armata comună (marină) înainte de a împlini 19 ani din viață, este obligat la serviciul de gloate încă pentru 10 ani după împlinirea obligamentului de 12 ani din armată în sensul art. de lege XL din 1868, respective art. de lege XXXIX din 1882.

În ce consistă aptitudinea la serviciul în gloate și în ce mod se constatează, va hotărî ministrul de honveđi pe calea ordinațiunii.

Norocul lui, că avea tovarăși credincioși, că era drum de fer, altfel rămânea pe drumuri, nu s'ar fi putut întoarce în satul seu...

— Duceți-mă acasă, și să mor, de ce se mai trăiesc de aci încolo?

Și dorul i-se împlini!

Precând ajunse acasă în satul lui, pe valea Oltețului, era foarte greu bolnav.

Mai trăi numai vre-o câteva săptămâni... Îl înmormântară cum nu s'a mai înmormântat nimeni în sat. L-a jălit și l-a bocit satul întreg, cu mic cu mare.

Unii diceau că a murit de asta, alții că de alta, adevărata pricină nimeni nu o ghicise.

— Sărmanul, de Visul Precestei și de nisece bănuți de argint nu se putu despărți nici la moarte. Mult trebuie să-i fi fost dragă viața și aceste lucruri cu el, — așa diceau sătenii când aușiră, că cum murise Marin.

Nu șiau ei cătră taină ascundeau aceste lucruri!...

— Pecat după el, era prea tînăr de a muri, diceau oamenii...

Sînt inimi, cari au simțit și bucurie multă și durere mare, dar' nimeni nu șia nici de fericirea nici de suferința lor.

Mormântul scie tot, dar' nu spune nimic!

(„R. L.“) Ioan Russu.

Deobligat la serviciul în gloate este mai departe fiecare individ, care aparține armatei comune (marinei) și honveđimei ca pensionar sau în condițiune de „afară de serviciu“, întru cât este apt și întru cât nu va fi întrebuițat la altă parte a puterii armate, până la împlinirea anului al 60-lea din viață.

Personalul gendarmeriei, al instituțiunii finanțelor și personalul de silvicultură a statului încă sînt datori a se alătura gloatelor, la cas dacă întîmplările războiului i-ar sili să-și întreprindă activitatea proprie pe teritoriul, unde sînt instituți.

Aceia dintre obligați la serviciul în gloate, care pentru împlinirea sau interesul cutărui serviciu public nu se pot îndepărta dela locul serviciului, vor fi dispensați dela serviciul în gloate. Aceia, care se însinuă ca voluntari și nu sînt obligați la serviciul în armată, honveđime ori gloate, mai departe și aceia, care stau în un serviciu public, cu concesiune dela antistia lor, întru cât vor fi apti, se vor primi în gloate.

§ 3.

Aceia care sînt obligați la serviciul în gloate se împart în două clase:

În clasa întâia se socotesc toți cetățenii patriei, care în sensul §-lui 2 sînt obligați la serviciul în gloate, dela începutul celui an, în care împlinesc al 19-lea an din viață, până la finea celui an, în care împlinesc al 37-lea an din viață, înțelegându-se aici și aceia, care în sensul art. de lege XL § 17 din 1868 sînt provisorice dispensați sau în sensul art. de lege XXXIX, § 12 din 1882 sînt înainte de vreme absolvați dela serviciul militar în armata comună (marină, rezerva de întregire) și în honveđime pentru împlinirea altui serviciu public.

În clasa 2 a gloatelor se cuprind toți cei obligați la serviciul în gloate din 1 Ianuarie a anului, în care împlinesc al 38-lea an din viață până în 31 Decemvrie a anului, în care împlinesc al 42-lea an din viață. Acei cetățeni ai patriei însă, care în sensul §-ului 2 din această lege au intrat ca voluntari în armata comună (marină), înainte de a împlini al 19-lea an din viață din cei 10 ani obligați la serviciul în gloate, 5 ani îi vor presta în clasa 1, ecară 5 în clasa 2-a a gloatelor.

§ 4.

Conchemarea gloatelor se va face la ordinul Maiestății Sale după ascultarea consiliului de miniștri prin ministrul de honveđi pentru durata unui războiu amenințător sau început și în măsura pe care o pretind interesele apărării patriei.

Gloatele conchemate se vor conduce de un comandant numit de Maiestatea Sa.

Disolvarea gloatelor o ordonează Maiestatea Sa.

§ 5.

Gloatele se vor întrebuița după regulă în lăntul patriei; în casuri excepționale însă se pot întrebuița și afară de țările aparținătoare coroanei ungare, dară spre acest sfîrșit totdeauna este de lipsă consultarea legislativei.

Nu mai în casuri, când dieta nu este întrunită și când din întârziere s'ar pute nasece pericicol, Maiestatea Sa poate ordona sub responsabilitatea întregului minister întrebuițarea gloatelor și afară de hotarele statului. În acest cas însă îndată după întrunirea legislativei este de a se cere învoirea ulterioară a acesteia.

Clasa întâia a gloatelor se poate întrebuița în cas de lipsă excepțională și pentru întregirea armatei comune sau a honveđimii, dacă pentru susținerea statului lor numeric pentru durata războiului rezerva de întregire nu este deajuns. Aceasta însă numai pentru acoperirea lipsei neapărate și după împărțirea armatei în sensul art. de lege XXXIX § 8 alinea 8 din 1882.

Spre acest scop se pot întrebuița numai acci glotași, cari au fost chemați mai înainte și sau au primit mai de mult instrucțiune militară sau cu această ocaziune s'au instruit milităresc în mod corepunător.

Întrebuițarea gloatelor se va începe în măsura trebuinței întemplete cu cetele consignate în cadrul fiecărei clase (§ 3), în general însă se vor întrebuița anii cei mai tineri la început.

Toți aceia, care și-au prestat obligamentul de serviciu de 12 ani în honveđime, numai la întregirea honveđimii se pot întrebuița.

Aceia care s'au eliberat dela serviciul militar înainte de intrarea în vigoare a art. de lege XL, LX și LXI din 1868 în sensul ordinațiunilor de atunci, nu se pot întrebuița la întregirea armatei comune sau a honveđimii.

§ 6.

Persoanele conchemate la serviciu în gloate din ziua conchemării până în ziua concediării lor stau sub legile disciplinare și penale militare.

Prin concediare se întrerup relațiunile militare a glotașului pentru durata concediului.

(Va urma.)

Înzadar mai căuta acum mângăiere...

— Ce-mi folosese că trăiesc, dacă pe ea nu o mai vîd. Decând am vîdut-o numai pentru ea am trăit... Mi-a vrăjit tot sufletul numai cu două vorbe... Ce vorbe dulci mai avea!... Ce ochi, ce chip!...

Și se mă despart eu, se nu mai vîd acci ochi, acel chip?... Ce se mai trăiesc atunci?... Acest gînd îl muncia când ajunse la tovarășii sei, cari își petreceau ca de obicei. Fața lui era tristă ca și cerul când este întunecat; pe obrajii lui îi curgeau sudorile... Umbla căt e ziua, nu mai putea de osteneală!...

I-se păreau picioarele mai grele decăt plumbul, și mâinile abia le mai putea ridica... Pentru-că îi era greu sufletul, îi era inima apăsată...

Nu-i viața căt o șură, ci este o îmbrăcatură, strigă moșul mut, căruia acum vinul îi deslegase limba — când Marin se apropiă de tovarășii sei.

Ear' aceia rîdeau la fie-care vorbă a moșului, care acum nu mai era moș, ci flăcău ca ei, căci își luă fața de hîrtie de pe obraji.

Bine ăce moșul ăsta, se gîndia Marin, de ce se nu petrecem când și așa numai o viață avem, și asta este așa de scurtă...

Dar' ori-cât voia să-și stăpînească sufletul, să-și calce pe inimă, — nu putea! Durerea nu o poți alunga așa dintr'odată.

El nu putea dar' să petreacă de bucurie...

... Și dacă nu putea de bucurie, apoi avea durere, pentru care se petreacă de ăce ori, de o sută de ori ca să îi treacă măcar pe o singură clipă.

Se aședă și el la masă. Beu ca ăce, cănta din puteri și totuși par'că tot îi mai zacea ceva la inimă și ori-cât mai beu, tot nu-i trecea...

Îi veni apoi să plîngă. Și plîngea, de gîndiai că acum i-au murit toate neamurile... Prietenii lui se minunau, ce o fi însemnând asta?... Ce se gîndiau ei la aceea, că ce se petrece acum în sufletul lui Marin? Ei gîndiau că așa e obiceiul lui la beție, să plîngă.

Și de întreat de geaba l-ar fi întreat, căci el nu mai vorbia, stătea numai cu ochii ațintiți, când spre cer, când spre pămînt.

Veni apoi o furtună grozavă, care le luă cortul, resturnă mesele, veni o piatră ca oul cel de găină, de poate a omorît și oameni și animale, — oamenii nu șiau cum se fugă dela Moși, era o îmbulzeală, o frică ca-și-cînd acum s'ar sfîrși lumea... Asta îi alungă și pe călușeri dela Moși.

Marin nu mai putea merge, îl duceau tovarășii sei. Noaptea o petrecură într'un han.

Dimineața când se trezi, se simția foarte greu. Nu-și mai putea ridica nici capul... Tot trupul era ca sdrobot, și inima și mai sdrobotă.

Ploaia îl udase aseară, s'a rîcit poate.

Sesiunile parohiale din fosta graniță militară nu mai sînt scutite de contribuțiunea de pămînt.

Sub acest titlu cetim în „Foia Diecesană” din Caransebeș:

„Preoțimea parohială din protopresbiteratul gr.-or. român al Panciovei adunată în conferența din 25 Iulie a. tr. a fost înaintat la consistorul diecesan o petițiune, prin care s'a cerut intervenirea consistorului la locurile competente mai înalte pentru acordarea și mai departe a scutirii sesiunilor parohiale de contribuțiunea de pămînt. În această privință au fost încurs la consistor petițiuni și dela alți preoți din fostul confiniu militar banatic.

„Consistorul diecesan adunându-și datele necesare a substernt încă în 12/24 Decembrie a. tr. sub nr. 672 B) următoarea reprezentațiune către Înalțul Minister ung. reg. de culte și instrucțiune publică:

„Înalt Minister ung. reg. de culte și instrucțiune publică!

„Maiestatea Sa de piă memorie, fericita regină Maria Teresia s'a fost îndurat a demanda cu preafinalta rezoluțiune din 25 Septembrie 1769 administrațiunii de atunci banatic: „ca să se asigneze fiecăruia preot gr.-or. fungent în fiecare sat sau oraș o sesiune urbarială întreagă, liberă de contribuțiune (quod fungenti popae in quolibet pago integra sessio contributione immunis attributa sit)“.

„Această preafinală dispozițiune s'a executat pretutindenea în așa numitul Banat timișan de atunci, eară în fostul confiniu militar banatic această preafinală dispozițiune a fost receptă atât în legea fundamentală de confiniu din anul 1807, cât și în aceea din anul 1851, care în această privință sună: „fiecăruia preot greco-uneunit aflător de facto în funcțiune îi compete o sesiune de 34 jughere, scutită de contribuțiune“.

„Pe baza acestor determinațiuni legale preoțimea gr.-or. din fostul confiniu militar numit banatic a fost scutită dela plătiara contribuțiunii de pămînt după sesiunile parohiale folosite de dîșii până la finea anului trecut 1883.

„Deși aceste dispozițiuni ale legii fundamentale cofilniare cu ocasiunea provincialisării n'au fost revocate prin urmare, după nepretenșiva noastră părere, ele se află și astăzi în deplină valoare legală; deși prin preafinalul act al provincialisării s'au asigurat tuturor confesionalilor beneficiile ce le-au avut până aci preoții și servitorii lor; deși în fine Maiestatea Sa cesară și regie-apostolică cu rezoluțiunea Sa din 19 Martie 1873 publicată prin rescriptul înaltului minister ung. reg. de finanțe din 5 Maiu 1873 nr. 16.805 a binevoit prea grațios a aplacida și mai departe relutul de 3 fl. 15 cr. pentru fiecare jugher ce lipsește din sesiunile parohiale gr.-or. și care relut a fost fixat prin ordinațiunea fostului consiliu belic c. r. din Viena dtdo 10 Dec. 1816 nr. 4362 B., totuși cu introducerea catastrului nou din începutul anului curent 1884 preoțimea parohială gr.-or. din fostul confiniu s'a supus și ea contribuțiunii de pămînt după sesiunile parohiale folosite de dînsa, drept dotațiune în loc de salar fix.

„Astfel preoțimea parohială gr.-or. din fostul confiniu militar unguresc în loc de a i-se ameliora starea ei materială fără de aceea foarte precară și în multe parohii de tot miseră, această preoțime se află astăzi împovărată cu nouă sarcini.

„De aceea preoțimea parohială gr.-or. din fostul confiniu militar unguresc necontentin a rugat și roagă pe subscrisul consistor, a interveni la înaltele locuri, ca sau să i-se susțină și mai departe imunitatea ei de contribuțiune pentru sesiuni, sau să i-se aplacideze un relut în măsura aceea, în care are a plăti fiecare preot contribuțiunea de pămînt după sesiunea folosită de ea.

„Înalt Minister ung. reg. de culte și instrucțiune publică!

„Biserica greco-orientală din patria noastră Ungaria are de a împlini încă o misiune înaltă civilisatorică, după-cum a enunțat însuși sîrbătoritorul bărbat eminent de stat al patriei noastre Ungaria, fostul ministru ung. reg. de culte și instrucțiune publică, baronul Iosif Eötvös, de aceea toți factorii statului ar avé să ajute și sprijinească și materialmente pe această biserică în împlinirea acestei grele și înalte chemări a ei. Preoții acestei biserici fiind căsătorii au de a îngriji pentru numeroșii membri ai familiei lor, ear' dotațiunea cea precară, mică și nesigură a lor, precum îi este prea bine cunoscut și înaltului Minister, în cele mai multe cazuri nu ajunge nici măcar spre acoperirea trebuințelor mai neapărate dînilor ale lor.

„Este dar' necuitabil și duros, a pune pe acești preoți nouă sarcini aproape nesuportabile.

„De aceea subscrisul Consistor al dieceei gr.-or. române a Caransebeșului cutează cu adînc respect a ruga pe înaltul Minister ung. reg. de finanțe pentru susținerea și mai departe a scutirii preoțimii gr.-or. române din diecesa Caransebeșului dela solvirea contribuțiunii de pămînt după sesiunile folosite de dîșii ca dotațiune preotească cu atât mai virtos, fiindcă această scutire se întemeiază pe rezoluțiuni altisime, ordinațiuni și legi până astăzi nerevocate, și prin urmare afli-toare în deplină putere, sau prin grațioasa acordare a unui relut, sau prin alt oare-care mijloc, ce ar pute înlesni preoțimii purtarea acestei sarcini.

„Despre dispozițiunile luate întru bunăvoință, ne rugăm a fi încunoscințați spre a molcomi și liniși pe preoțimea parohială, care necontentin solicează la acest Consistor această afacere vitală a ei. Al înaltului Minister ung.

reg. de culte și instrucțiune publică plecat serv. Ioan Popasu m. p. Episcop. Caransebeș, în 24 Decembrie 1885.“

„Rugarea aceasta nu s'a încuviințat, precum dovedește următoarea rezoluțiune ministerială:

„Ministerul ung. reg. de finanțe. Nr 2971. Ilustrisime și Reverendisime domnule Episcopoe! La rugarea Ilustrității Voastre dtdo 24 Decembrie 1885 nr. 672 în cauza scutirii și mai departe a preoțimii gr.-or. din fosta graniță militară unguresc de plătiara dărilor după sesiunile lor parohiale, precum a fost scutită până la finea anului 1883, care rugare i-mi-s'a transpus mie cu nota ministrului reg. ung. de culte și instrucțiune publică dtdo 7 Ianuarie a. c. nr. 51,445 ex 1885, — am onoare a încunoscința pe Ilustritatea Voastră, că în înțelesul §-lui 17 al preafinalului decret al Maiestății Sele Împăratului și Regelui Apostolic dtdo 9 Iunie 1872 referitor la provincializarea graniței militare, preoțimea a fost lăsată în favorurile sale de mai înainte până la regularea dărilor de pămînt după catastro, și de faptă a și fost scutită de sarcinile dărilor până la finea anului 1883. După-ce înse darea de pămînt s'a regulat și prin art. de lege, VII din anul 1875 s'a și executat, darea eiectată pe baza acesteia, în sensul legii din 1881, art. XL. §. 3 s'a introdus de deobligatoare și pentru părțile, ce au aparținut la fostele granițe militare și prerogativele avute cu scutirea de sarcinile de dări de pămînt cu începutul anului 1884 au încetat.

„Din cauzele acestea nu mă află în pozițiune, ca în contra legilor susținătoare să încuviințez și mai departe scutirea sesiunilor parohiale de plătiara dărilor de pămînt.

„Primiți asigurarea deosebitei mele stime.

„Budapesta, în 7 Iunie 1886.

„Contele Szapáry m. p.“

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Cernăuți, în 3/15 Iunie 1886.

În articolul intitulat: „Privire istorică asupra trecutului politic, social și național al ducatului Bucovina“, publicat în numereii 107 până 116 ai „Gazetei Transilvaniei“ din 25 Maiu și până 6 Iunie st. n. a. c., se încearcă președintele societății politice „Concordia“ dl Ioan Bumbac împreună cu secretarul acestei societăți dl G. Halip a arăta între altele, cumcă toate celea, ce le-am desfășurat eu în corespondențele mele apărute în numereii 24 și 25 ai „Tribunei“ din 11 și 12 Februarie st. n. a. c. în privința demersului d-lor în afaceria alegerii ablegatului la senatul imperial pentru ținuturile Suceava-Radauți-Câmpulung, ar fi nise iscodituri rătăcioase.

Cam tardiu și-au adus aminte domnii Bumbac și Halip să răspundă la corespondențele din cestiune! Și nici că puteau să facă altfel, dacă voiau, ca întîmpinările d-lor să pară cel puțin a fi în oare-căva îndreptățite, căci prea erau încă publicului cetitor, mai ales celui bucovinean, în memorie împregiurările relative la alegerea ablegatului amintit și anume motivele egoistice ale demersului d-lor Bumbac și Halip de o parte, și protestul vice-președintelui și al controlorului „Concordiei“ în contra acestui demers arbitrar de altă parte.

Domnii Bumbac și Halip află mai întăin de bine, de a mă împrăca cu tot noroiul, ce le stă spre dispoziție în voluminosul lor vocabular de cuvinte ocărtoare, atribuindu-mi un leghion de epiteve demne de gura faimosului băritor Tersite din Iliada lui Homer, imputând îndeosebi corespondențelor mele calitatea de „haine“ și de „restălmăciri și mistificări rătăcioase, tendențioase, emanate din suflet negru de bălaur cu douăspredece capete pline de otravă și de duh nihilistic, distrugător, bălaur nesățios și neîmpăcat, care caută să-și satisfacă poftele diavolești, cu un cuvînt să-și îndestuleze iadul concentrat“, și asigurând, că d-lor vor urma și mai departe politica făcută de dîșii până acum, chiar dacă ar fi să vadă „plesnind hidra cea cu douăspredece capete“ etc. etc. etc.

Nu voi și nu e nici decum de nevoe să mă apăr în contra acestor invective personale, căci ele caracterizează mai virtos pe defăimătorii înșiși; nu mă alterează nici imputarea, cumcă aș fi o hidră cu douăspredece capete, sciind prea bine, că domnii Bumbac și Halip nu sînt de măsura unui Hercule, ca să poată sdrobi capetele hidrei. Voesc numai să arăt — sine ira et studio, — întrucât le-a succes sau nu le-au succes d-lor Bumbac și Halip a demonstra, că corespondențele mele cuprind „restălmăciri și mistificări“.

Răspunsul d-lor Bumbac și Halip, care s'a furisat într'un articol de o materie heterogenă, are de scop a demonstra, că decisiunea comitetului „Concordiei“ în privința proclamării d-lui Isidor cav. de Zotta de candidat al „Concordiei“ pentru postul de ablegat a fost legală, basându-se în această privință pe procesul-verbal asupra ședinței comitetului „Concordiei“ din 11 Ianuarie st. n. a. c. Ce dovedește însă acest proces-verbal? Admițînd chiar autenticitatea sa, dînsul nu poate dovedi alta, decăt că în ședința indicată s'a decis proclamarea d-lui Zotta de candidat al „Concordiei“; legalitatea acestei decisiuni însă nu este demonstrată. Și tocmai aceasta aveau să demonstreze domnii Bumbac și Halip, căci protestul vice-președintelui și al controlorului „Concordiei“, publicat în „Bukowinaer Rundschau“ și reproduc în nrul 24 al „Tribunei“ din 11 Februarie st. n. a. c. se bazează mai cu seamă pe împregiurarea, că ședința amintită a comitetului „Concordiei“ nu a fost convocată legalmente.

Domnii Bumbac și Halip au mai promis în introducerea la articolul lor menționat, că vor apăra existența „Concordiei“, fecioria și viitorul ei față cu descoperirile mele, cumcă prin demersul lor din cestiune s'a iscat discordie în „Concordia“. Succesu-li-a cătuși de puțin de a-și împlini promisiunea aceasta? Nici de cum! Cu părere de rău trebuie să constat, că temerile noastre în privința disolvării „Concordiei“ devin pe și ce merge tot mai întemeiate, căci eacă ce scire nouă ne comunică gazeta politică de aici, „Bukowinaer Rundschau“, din 30 Maiu st. n. a. c.:

„Din cauza unor diferențe neînălăturabile în comitetul societății politice „Concordia“ au demisionat următorii membri ai acestui comitet: primul vice-președinte Leon de Rei, al doilea vice-președinte Constantin Floarea, cassarul Dionisie Voronca, controlorul Mihail Cantemir, Ștefan Cantemir, Teodor Voiteu și Simion Cernușca“.

Au rămas așadar în comitetul „Concordiei“ mai că numai domnii Bumbac și Halip. Există deci concordie în „Concordia“?! Și au dreptate domnii Bumbac și Halip, dacă susțin, că primul vice-președinte și controlorul „Concordiei“ au „tradat-o în modul cel mai mărșav“?

Dl Ioan Bumbac se crede un om, care scie și poate face toate mai bine decăt alții — de seama eroului noiei sale „Preaminte-Solomon“. D-sa a debutat mai întăin ca poet în revista „Aurora română“ între altele cu novela sa originală „Preaminte-Solomon“ — un model de gust estetic — publicată în fruntea numărului prim al acestei reviste redigată de d-sa și efectul fiind un fiasco deservit, „Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina“, în a cărei editură apărea revista numită, se lăpădă de dînsa; — a debutat apoi ca istoric și filolog în aceeași revistă, publicată acum în editura sa proprie, — și efectul fiind tot acela, urmarea a fost apunerea „Aurorei române“; — de un an încoace debutează ca politic și ce a isprăvit ca atare, am arătat deja.

Ca poet a muștrat dl Bumbac — cu ocazia publicării poemului său „Florinta“, pe care o numesc d-sa „epopea națională“ și o asemănă cu Iliada, respective Elena lui Homer — pe Alexandri, că nu și-a înțeles misia sa de poet epic (vezi prefața la „Florinta“); — ca istoric și filolog a muștrat d-sa în studiile sale istorico-filologice din „Aurora română“ pe istoricul și filologul B. P. Hașdău, că-i lipsește chiar cunoscința limbii latine; — ca politic muștră și ocărește acum pe toți aceia, cari nu aproabă orbiș părerile și lucrările politice ale d-sale.

Ambiția deci și numai ambiția nesățioasă, de a sta sub ori-ce împregiurări în frunte, îl îndeamnă pe dl Ioan Bumbac să procedă în modul arătat.

„Hinc illae lacrimae et irae!“

Gracchus.

Cronică.

Archiducele Albrecht se duce la Sinaia.

Organe oficioase Vieneze aduc scirea din București, că archiducele Albrecht se va duce pe la începutul lui Iulie la Sinaia, unde se va afla în același timp și principele Alexandru al Bulgariei. E interesant a sci la un loc pe eroul dela Custozza cu cel dela Plevna și cu cel dela Slivnița.

*

Crisa în teatrul din Cluj. Consilierul ministerial Ribáry, de al cărui resort se țin afacerile teatrelor, a plecat din Budapesta la Cluj, pentru-ca din însărcinarea ministrului de interne să cerceteze starea celui teatr și să se consulte cu intendantul contele Eszterházy.

*

Înmormîntarea regelui Ludovic II de Bavaria (după o telegramă din „Budapester Tagblatt“). Punct la 12 oare corpul cadeților regesci era deja postat la locul designat înaintea bisericii St. Mihail, eară celelalte trupe, clerul și societățile se înșirau în rînd până la rezidență.

La o oară se puse întreg conductul în mișcare sub detunături de tunuri și sunetul clopotelor. Clerul înalt, prinții și generali eișiră cu carul funebrel din rezidență și luară loc în cortegiu. Timpul era foarte frumos. Trupele în ajustare de paradă treceau în sunetul marșurilor funebrale doi cu doi prelîngă mulțimea imensă a poporului. După ele urmau scoalele mai înalte de băieți, scolarii cu capetele descoperite apoi o mulțime de orduri călugăresci cu prapori și cruci, apoi surori de caritate, clerul mai înalt în ornat bisericesc cu cei doi arhiepiscopi și patru episcopi în sunetul cântărilor bisericesci și a muzicii instrumentale eclesiaste. După aceste urmă carul funebrel regesc învîlit în negru. Pe el se vedeau dinainte două cununii mari de lauri și dindărăt o cunună de rose de munte. Pe coperși se afla coroana regescă. După caii regesci, îmbrăcați în dolii urmară prințul-regent, principele de coroană al Germaniei în uniformă de mareșal prusian, principele de coroană Rudolf în uniformă regimentului său bavarez de cavalerie grea, marii principii de Hessen și Baden apoi câte trei prințul Albrecht de Württemberg, prințul Ludovic de Bavaria, ducele de Genua, marele principe de Oedenburg, prințul Leopold de Bavaria, prințul Gheorghe de Saxonia, prințul ereditar de Schaumburg, prințul Arnulf de Bavaria, prințul Albrecht de Altenburg, ducele de Leuchtenberg, prințul Ludovic Ferdinand și principele ereditar de Anhalt, ducele de Sachsen-Meiningen, prinții Alfons și Wilhelm de Hessen și în urmă prinții Ludvic, Carol, Teodor și Max-

Emanuel. La o oară se opri conductul înaintea bisericii St. Mihail. Șese bărbați ridicară sicriul mortuar și îl duseră în biserică, care era plină de uniforme pompoase. În logea de curte de-a stînga ocupaseră loc prinsele Ludovic, Leopold, Theresa, Arnulf, Adalbert și Elvira. Arhiepiscopul de München împlini ceremonia rituală, în decursul căreia prinții încun-giurau sicriul regal. După-ce corpul lui Ludovic al II fu dus în criptă, la trei oare părăsiră prinții foarte emoționați biserică. O ploaie vehementă, dar' scurtă a surprins pe publicul adunat la această sîrbare funebrelă.

*

Alexandru Nedelcu. Cetim în „Mese-riașul român“ despre acest mecenat al meseriașilor români din Ungaria următoarele: A fost un simplu meseriaș român, măiestru funar, născut în Lugoj la 23 Maiu 1819. Este prin urmare totodată cel dintăiu dintre meseriașii români, care cunoscînd neajunsurile meseriașilor, le întinde mână de ajutor. Tatăl-sau, Teodor, era tot măiestru, căldărar. Alexandru, după-ce își făcuse anii de învățcel, ajungînd călfă, nu s'a mulțumit cu cunoscințele câștigate în locul născerii sale, ci cu rîvna de a se perfecțiune în meseria sa, a călătorit și a petrecut prin diferite țeri, pe urmă, înarmat cu cunoscințe bogate, s'a întors, s'a așezat în Pesta și aici s'a pus pe muncă. Zelul lui neobosit a fost încoronat cu rezultate strălucite, căci, din sărac cum a fost la început, sume însemnate a putut aduna până la sfîrșitul vieții. Cu recunoscință trebuie să amintim aici, că câștigarea averii repozatului, deamna sa soție Anna, născută Hauptman, cu care se căsătorise la 1843, își are merite netă-găduite. Femeia bună, este bărbatului comună. Așa a fost Anna pentru soțul său. Alex. Nedelcu a fost bărbat foarte religios. Biserica și națiunea i-au fost totdeauna sfînte. Încă până era în vîieță a data ajutoare de bani însemnate pentru zidirea capelei din locul născerii sale, ear' frumousa bibliotecă o dăruise comunei bisericesci tot de acolo. Pătrunțtoare și pline de învățătură sînt cuvintele, ce le-au adresat repozatul către comitetul parohial din Lugoj, când le-a trimis testamentul.

Eată ce ăice dînsul:

„Etatea și slăbiciunea bătrăneței mă îndeamnă să-mi fac testamentul. Și pentru-că în înțelesul lui pruncii d-voastre sînt chiamați de a moșteni, ear' d-voastre de a administra averea, vi-l trimit aici. alăturat, ca să-l păziți și gilat până la timpul său. În testament n'am putut să vă spun toate cele ce m'au îndemnat la facerea lui și cele ce aștept dela d-voastre. Am voit adevă să vă spun, că părinții mi-au fost săraci și m'au dat la măiestria de funar, ear' eu ajungînd călfă, am luat bățul de vîndră (călătoria) în mână și am pornit prin Europa și am vîdut multe țeri ale ei. Am vîdut pe acolo popoare culte lucrînd, și am ajuns la aceea cunoscință, cumcă lucrul adună avuția și ridică cultura popoarelor — și încă atunci am eugetat eu mult la necăjitul popor românesc. Și sărac fiind, mă pusei și eu la lucru și mi-a dat D-șeu o soție cu moralitate și vrednică și a lucrat la toate cu mine asemenea și atunci D-șeu a dat spor mînilor noastre și îndestulare inimilor noastre. În acest mod am agonisit noi ceva avere și nevînd familiă, m'am sfătuit cu buna mea soție, că oare-cum vom pute și noi să ajutăm poporul românesc, și anume de a-i ridica bunăstarea și cultura?! — Dar' avuția noastră e prea mică pentru de a pute ajuta poporul întreg — poate fi însă de bun ajutor pentru fiii și fetele d-voastre“.

Osemintele marelui binefăcător s'au transportat din Budapesta la Lugoj, și Luni în 10 ale curente, s'au depus spre odihnă eternă în cripta de sub altarul capelei. Cereemonia înmormîntării s'a făcut cu o pompă deosebită, vrednică de repozatul. La ea au luat parte mii de indiviți, ear' cu inima, toți Români, căți au audt de nobila lui faptă.

*

Călăuz german pentru Brașov și giur.

A apărut în dîile aceste în editura librarului Vinez Carol Graesser, de nascere Ardelean, un călăuz pentru orașul și giurul Brașovului sub titlul: „Die Stadt Kronstadt und deren Umgebung. Ein Führer für Einheimische und Fremde von Josef W. Filtch. Redactorul diarului „Kronstädter Zeitung“ presentă o lucrare destul de cuprîndătoare și exactă, ce se recomandă spre folosire și tuturor Românilor, cunosători de limba germană, cu atât mai mult, cu cât și ajustarea cărții (cu planul Brașovului și cu charta împregiurării) e elegantă și potrivită.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

München, 22 Iunie n. În ședința de ieri a camerei s'a cetit raportul comisiunii, din care reese, că comisiunea, din cetirea actelor și din ascultarea medicilor și servitorilor regelui repozat s'a convins, că introducerea regenței a fost de lipsă.

Londra, 22 Iunie n. Guvernul a comunicat casei de jos, că închiderea parlamentului se va întîmpla Vineri, ear' disolvarea Sămbătă.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 20 Iulie a. c. imobilele lui Emeric Tankó, decătră jud. cerc. din Gherla, în comuna N-De-meter.
- 17 Iulie a. c. imobilele lui Bernat Seiden, decătră trib. reg. din Deva, în comuna „Alpeste.”
- 23 August a. c. imobilele lui Carol Krafft decătră trib. reg. din Murș-Oșorheiu.
- 27 Iulie a. c. imobilele lui Iacob Spirer, decătră jud. cerc. din Mediaș, în comuna „Bolya.”
- 9 Iulie a. c. imobilele lui Petru Arsenovici decătră jud. cerc. din Mogoș (com Torontal).
- 21 August a. c. imobilele lui Iosif Petrovici, decătră jud. cerc. din Mogoș, în comuna „Kanak.”
- 1 Septembrie a. c. imobilele lui Dimitrie Paulovici, decătră jud. cerc. din Oravița, în comuna „Szászabánya.”
- 23 Septembrie a. c. imobilele lui Paul Duptza decătră jud. cerc. din Vinga.
- 28 Iunie a. c. imobilele lui Adolf Ransburg decătră executorul reg. jud. din Cluj.

Edicte:

- A se însinua pretenșiunile în 45 de zile:
- la rămasul după George Sărac (din Cromna), la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după Tamaș Lacziko, la trib. reg. din Oradea-mare;
- la rămasul după Teodor Moldovan (din Șiria), la trib. reg. din Arad;
- la rămasul după Catarina Raiger, la trib. reg. din Bistrița;
- la rămasul după Verona Fodor (din Seleuș), la trib. reg. din Seghedin;
- la rămasul după v. d. lui Ivantie Motorca (din Iosășel), la jud. cerc. din Buteni;
- la rămasul după v. d. lui Teodor Lupu (din Breb), la trib. reg. din Sighetul-Marmației;
- la rămasul după Ioan Vozar (din Arad) și Petru Herțeg (din Semele), la trib. reg. din Arad.

Economie.

Piața din Sibiu, 22 Iunie. Grâu hectolitra 47—80 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.20, până fl. 5.—, secara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orz 58 până 64 chilo fl. —, până fl. —, ovăs 38 până 45 chilo fl. 2.— până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, málaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.50 până fl. 1.60, séménță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, lințea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pasat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 50.—, sêu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sêu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sêu fl. 55.— până fl. 56.—, săpunul fl. —, până fl. 32.—, fên 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 40 până 44 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 15 până 20 cr.

Piața din Făgăraș, 19 Iunie. Grâu frumos hectolitra fl. 5.80 până fl. 6.80; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 5.—; secara fl. 3.80 până fl. 4.10; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.50; ovăsul fl. 2.40 până fl. 2.60; séménță de cânepă fl. — până fl. —; séménță de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 3.50 până fl. 4.50; mazerea fl. — până fl. —; lințea fl. 7.— până fl. 8.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.80; málaiul fl. 6.— până fl. 7.—; sêu brut 100 chilo fl. 25.— până fl. 26.—; unsoarea de porc 55—58, slămina 60—80; cânepa fl. — până —. Un chilo carne de porc 30 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 28 cr.; carne de mel — cr.; ouă 6—7 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sêu 48 cr. până — cr.

Piața din Brașov, 19 Iunie. Grâu hectolitra fl. 6.50, grâu mestecat fl. 3.50, secara fl. 3.80, orz fl. 2.50, ovăs fl. 1.80, cucuruzul fl. 3.—, málaiul fl. 3.10, mazerea fl. 4.60, lințea fl. 7.50, fasolea fl. 3.40, crumpenele fl. 75, carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 28 cr.

Piața din Sighișoara, 19 Iunie. Grâu curat hectolitra fl. 5.— până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secara fl. 3.— până fl. 3.30; ovăsul fl. 1.70 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 3.30; crumpenele fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lințea 20 cr.; málaiul 10 cr.; lumini de sêu chilo 54 cr.; săpunul 27 cr.; sêu brut 26 cr.; sêu de vită fl. —.80; unsoare de porc 64 cr.; carnea de vită 28 cr.

Cursul pieței din Sibiu.

din 22 Iunie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.57	vënd. 8.63
Lire turcesci	11.20	11.25
Imperiali	10.10	10.20
Rublie rusești	1.20	1.21

Bursa de Budapesta

din 21 Iunie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	106.10
" " hârtie " 5%	94.70
Imprumutul căilor ferate ung.	154.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	123.25
Bonuri rurale ung.	105.—
" " cu cl. de sortare	105.—
" " bănățene-timișene	105.—
" " cu cl. de sortare	105.—
" " transilvane	105.—
" " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	99.71
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hârtie austriacă	85.10
" " argint austriacă	85.75
" " aur austriacă	116.50
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
" " de credit ung.	285.50
" " " " austr.	286.—
Argintul	—
Scrieri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.99
Mărci 100 imp. germane	62.—
Londra 10 Livres sterlingi	126.20

Bursa de Viena

din 21 Iunie st. n. 1886

Renta de aur ung. 6%	105.85
" " hârtie " 5%	94.70
Imprumutul căilor ferate ung.	154.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.25
Bonuri rurale ung.	105.20
" " cu cl. de sortare	105.20
" " bănățene-timișene	105.20
" " cu cl. de sortare	105.20
" " transilvane	105.20
" " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	120.20
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.90
Renta de hârtie austriacă	85.10
" " argint austriacă	85.80
Renta de aur austriacă	116.90
Losuri austr. din 1860	139.20
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	285.75
" " " " austr.	279.60
Argintul	5.94
Galbeni împărătesci	10.— ¹ / ₂
Napoleon-d'ori	61.75
Mărci 100 imp. germane	126.20
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	vënd.
" Rur. conv. (6%)	"	"
Act. de asig. Dacia-Rom.	263. ¹ / ₂	264.—
Banca națională a României	1014.—	"
Impr. oraș. București	"	"
Act. de asig. Națională	"	"
Credit mob. rom.	"	"
Scrieri fonciare urbane (5%)	"	"
Schimb 4 luni	"	34.—
Societ. const.	162. ¹ / ₂	230. ¹ / ₂
Aur	14. ¹ / ₂	14. ³ / ₄

DEPOSITUL DE ÎNCĂLȚĂMINTE

nou asortat

al lui

M. Bachholtzky,

Strada Cîsnădiei Nr. 24.

Toate soiurile de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii de fasonul cel mai elegant și de cualitatea cea mai bună.

Marfă neconvenabilă se reprimisce fără preget.

Comande din afară se efectuează prompt.

[290] 3—3

Carol F. Wachsmann

Stabiliment de arămărie-ferărie-și de metale

Sibiu (Transilvania)

Piața lemnului Nr. 5.

Se recomandă pentru:

Instalarea de:

Fabrici și rafinerii de spirt, Berării, destilatori și vâpsitorii, Laboratorii chimice și farmaceutice, Stabilimente de băi de vapor și de cură, aquaducte și conductori de vapor, Pompe (tulumbi) pentru scopuri tehnice și economice.

Confecționează:

Cazane de rachiu de toate mărimile cu țevi oabile și șerpuitoare.

Arangiamente de bucătărie:

Tot felul de căldări pentru spălat și fert. Căldări duble pentru vapor și încălzire directă pentru usul fabricelor și locuințelor.

Furnisează:

Mașini, cazane de vapor, tulumbi pentru pompieri, transmisiuni ș. c. l.

Deposit de:

Țevi de aramă trasă, ventile pentru vapor, cepuri de buți din metal și șuruburi olandeze.

Planuri și deseneuri pentru stabilimente întregi ori părți dintr'insele se execută cu punctualitate și se compută cu prețurile cele mai ieftine.

În urma petrecerii mele de mai mulți ani prin Franța și Germania sunt în poziție de a corespunde ori-și-cărei cerințe în specialitatea mea și dau cea mai strictă asigurare, că voi servi pre toți p. t. mușterii în modul cel mai conștient și solid cu punctualitatea obicinuită.

[292] 3—3

Prima vâpsitorie ardeleană cu abur.

K. J. G. MÜHLSTEFFEN

Sibiu, ulița vâpsitorilor Nr. 19

recomandă p. t. publicului spre binevoitoarea luare în considerare vâpsitoria sa cu abur pentru barșon, mătasă, lână și torturi, țesături de toate soiurile și vestminte etc. — vâpsitoria de tot nou construită în modul cel mai corespunzător și cel mai solid decătră dl Carol F. Wachsmann, atelier pentru mărfuri de aramă, de fer și de metal.

Prin această construcție fiind pus în poziție de a pute corespunde tuturor cerințelor posibile, se asigură totodată pe deplin, că toate însărcinările dorite se efectuează cu cea mai mare acurateță obicinuită în executarea cea mai fină, foarte punctuos și foarte ieftin.

[291] 3—3

Premii pentru scolari!

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“

au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. Pipăruș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
- Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. Îndărănicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Nășădului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
- Nr. 14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. Viad și Catrina. Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. Din bețării. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. Prietinel meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. Draga mamei. Balada de George Coșbuc. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

[293] 5

Testimoniu pentru scoale populare una sută 80 cr.